

Bestyrelser, som omfattede et stort Personale og et langt større Personale, end her er Spørgsmaal om, som have gjort det i en lang Række af Aar, og have fundet det nyttigt og nødvendigt. Jeg troer derfor, at den Indvending i det Bæsentlige ikke har Meget at sige, og jeg troer ogsaa, at den snarere er kommen frem, fordi man hellere ikke har villet lade den Indvending være borte, end fordi man egentlig kunde tillægge den en betydelig Vægt, saasom jeg forudsætter, at man allerede holder Bøger over disse Embedsmænds Tjenestetid og deres Maade at udføre deres Tjeneste paa. Et æret Medlem, som talte paa Amtsforvalternes Begne, talte om, at de, der her havde modsat sig Loven i dens fulde Omraade, ikke havde kjendt til Amtsforvalternes Forretninger, og derved ikke havde omtalt dem med den fornødne Paaskjønelse; det kan nu ikke ramme mig, thi tværtimod, naar det ærede Medlem — jeg havde nær sagt Amtsforvalter — vil læse efter, saa vil han vist komme til at see, at jeg just har anerkjendt, at der til disse Poster hører mere end en almindelig Færdighed i Skrivning, Regning o. s. v., at der kræves baade Nidkærhed og Kyndighed. Det veed jeg tilfulde, og jeg veed det især om den Amtstue, som han nævnte, thi jeg har været der saa ofte, at jeg ret godt har en Idee om, hvad der foregaaer; det er just min Hensigt ved det Ændringsforslag, jeg her har stillet, at bidrage yderligere til at forbedre denne Stand og til at hævede den i en Virksomhed, som er vigtig, og som jeg for min Part meget godt anerkjender kræver en ikke almindelig Dygtighed.

Finansministeren: Der forekommer mig at være temmelig liden Anledning til Sammenligning mellem Amtsforvalterens Stilling og Klosterfrøkens Indskrivning, men siden en Sammenligning i denne Henseende er bleven brugt, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Klosterindskrivningen dog kun relativt berettiger til Hævning, men ikke efter en vis Indskrivningstid. Forøvrigt fejler den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), naar han troer, at jeg, som et Argument mod hans Forslag, har fremhævet, at det var en Feil, at der stod, at han havde tjent Staten; det har jeg ikke sagt, og jeg har

heller ikke sagt, at det, at Udtrykket maatte forstaaes saaledes, at det ikke skulde være Bedkommendes Tjenestetid som Embedsmand, der skulde lægges til Grund, var urigtigt, men jeg oplyste, som jeg troer tilstrækkeligt, ved et praktisk Exempel, at den ærede Rigsdagsmand som en Folge af dette hans Forslags Affattelsesmaade ikke var ganske besøiet til at sige, at han ved sit Forslag mere end Lovforslaget naaede det, at Alderstillingene først kom Bedkommende tilgode efter en aarvits Tjenestetid. (Tscherning: Efter 15 Aar!). Efter 7 $\frac{1}{2}$ Aars Tjenestetid som Amtsforvalter, vil dette komme saagodtsom enhver Amtsforvalter tilgode, thi det hænder sig sjelden, at en Mand skulde blive Amtsforvalter uden iforveien paa en eller anden Maade at have tjent Staten i 7 $\frac{1}{2}$ Aar; det reducerer altsaa sig i Virkeligheden efter den ærede Forslagsstillers Ændringsforslag dertil, at Staten faaer en Garanti for, at en Embedsmand først efter at have tjent 7 $\frac{1}{2}$ Aar som Amtsforvalter, kan faae dette Alderstilling; men nu tillader jeg mig at troe, at det skulde være meget vanskeligt, ogsaa efter Regjeringens Udkast, at nogen Amtsforvalter efter en kortere Tjenestetid end denne, skulde kunne naae dertil, og naar man navnlig seer hen til, hvorledes Forholdene nu ere, saa viser det sig ogsaa, at de Mand, der er Spørgsmaal om, kunne naae Alderstillingene, nu have tjent en Tid, som er i det Mindste ligesaa lang som den nævnte; men jeg har aldeles ikke anført, at Ændringsforslaget i den Henseende laborerede af en Feil; jeg har kun gjort opmærksom paa, at denne Affattelsesmaade af Ændringsforslaget udelukker, at de ærede Forslagsstillere kunne tillægge sig det som en Fortjeneste ved deres Forslag, som Lovudkastet i samme Grad, naar man tager Forholdene som de praktisk stille sig, er i Besiddelse af. Hvad dernæst det lille Ord „vel“ angaaer, da har den ærede Rigsdagsmand, der er den første af Forslagsstillerne, indrømmet mig, at der derved blev lagt en discretionair Myndighed i Regjeringens Haand, at den maatte være besøiet til, ved dette lille Ord, at afvise den Amtsforvalter, der søgte om Alderstilling, og mod hvem Regjeringen ikke kunde opvise noget slet Tjenesteforhold, men om hvem den kun